

Hoofdstuk 7

9 jaar geleden

De gure wind vloog tegen mijn gezicht
De vlechten wapperden alle kanten op
Overal zag je binnen lichtjes branden
Nog even en dan zou het Sinterklaasavond zijn
Op school waren we al druk bezig met het maken van de schoen

Als alles goed ging konden we hem vandaag mee naar huis nemen
Ik had thuis al hierover gesproken
Helaas werd er nergens op in gegaan
Toch was ik vastberaden om vanavond mijn schoen te zetten

Zo als gewoonlijk gingen we met zijn allen naar school
Ik was nu een jaartje ouder en het maakte me niks meer uit
om met mijn broers en buurtkinderen mee te lopen
Bij verschillende deuren bleven we staan tot er een nieuw kind zich bij
de groep voegde

Druk werd er gesproken over de gewenste cadeaus
Het hele boekwerk van de speelgoedwinkel kwam ter sprake
Zelf nam ik geen deel aan deze conversatie
Ik was in mijn eigen gedachten aanwezig

wat als er nu eens niks in mijn schoen werd gelegd

Snel probeerde ik me van deze voorstelling te verlossen

Ik kwam weer terug van mijn gedachte en ik realiseerde me dat ik
ongemerkt aan was gekomen op het schoolplein

Hier raasde iedereen door mekaar
De groep waar ik meegekomen was viel als een puzzel uiteen
Iedereen stormde op haar, of zijn vriendenclub af
Ik probeerde door deze chaos iemand van mijn klas te ontdekken

Van afstand zag ik er een aantal staan
Ik probeerde me een weg te banen door alleen maar benen
Aangezien ik pas in groep 4 zat werd het meeste op de speelplaats
bemand door kinderen die veel groter waren dan ik

Helaas maakte ik een foute afslag en bleef haken achter voor mij
een meterslange schoen
Daar lag ik dan. Midden op het schoolplein in een plas met water
en een kapotte broek

Ik zag dat mijn oudste broer mij in de gaten hield
Helaas ondernam hij niks!!

Hij draaide zich om en mengde zich in de drukke gesprekken
met zijn klasgenoten

Ik probeerde op te staan en te kijken hoe erg de schade was
Van verschillende kanten werd ik aangegaapt en sommige
konden zich niet weerhouden om een lach te onderdrukken
Terwijl ik mijn kleren gladstreek klonk de oorverdovende zoemer
alweer boven de drukte op het schoolplein uit

Net alsof er niks gebeurd was liep ik mijn klaslokaal binnen
Dit jaar zat ik achteraan in de klas naast Chantal

Dit jaar was het me wel gelukt

Het was een drukte van jewelste
Iedereen was in de ban van de komende dagen

Chantal, die uit een geleerd gezin kwam,
had al een paar moeilijke jaren achter de rug
Haar moeder die al geruime tijd ziek was
is vorig jaar gestorven

Haar vader, die wegens zijn werk, lange reizen maakte, heeft ervoor
gezorgd dat ze nu bij haar oom en twee tantes woont
Meerdere malen in de week ben ik dan ook bij haar 'thuis'
Aangezien de tantes een modezaak runnen
is het er altijd een drukte van belang

Stiekem verstoppen we ons wel eens achter een gordijn
Als we dan ontdekt werden, werden we dringend verzocht om de
winkel te verlaten
Al giechelend renden we naar de gang

We moesten de trap op om bij de huiskamer te komen

Dit was een uitgestrekt vertrek waarin mijn hele huis paste
Mooi meubilair strekte zich uit van de ene naar de andere kant

In de keuken op de benedenverdieping kregen we altijd zelfgemaakte
koekjes

De juf vermaande ons rustig te zijn en plaats te nemen op onze stoelen
Het duurde even voor ze de aandacht had van iedereen

Jongens en meisjes begon ze

Zoals jullie weten zullen we in de ochtend de schoen gaan afmaken
Achter in de klas kunnen jullie de benodigde materialen
hiervoor gebruiken

Probeer iedereen hier wat van te laten pakken' opperde ze
Met deze laatste woorden huppelde ik naar de tafel
Aangezien ik al achter in de klas zat was ik één van de eerste die
van de mooie materialen een keuze kon maken
Daar was niet iedereen blij mee maar dat maakte mij niets uit

Naarmate de ochtend verstreek werd mijn schoen steeds mooier
De juf had er zelfs nog voor gezorgd dat we brood en wortels hadden
Voor het eerst vond ik het jammer dat de zoemer een einde maakte
aan de mooiste les van mijn leven
Straks zou ik de schoen bij de deur zetten
Ik wist dat deze dag me veel te lang ging duren

Thuis gekomen plaatste ik de schoen bij de deur
De hele dag wachtte ik of iemand er iets over zou zeggen
Dat gebeurde niet

Ik ging die avond vroeg naar bed maar helaas kon ik de slaap niet
vatten

Toch viel ik nog vroeg in de ochtend in slaap
Opeens schrok ik wakker en het enige waar ik toen aan dacht was
mijn schoen

Zonder na te denken stormde ik de trap af richting
de deur

Eenmaal in het zicht van wat fantastisch had moeten
zijn, bleef ik verstard staan

Het brood hing slap uit mijn schoen
De wortels zaten er nog precies
hetzelfde in zoals ik ze
erin had gedaan

De tranen sprongen me in de ogen
Hij was niet geweest

Hoofdstuk 8

Heden

Zonder na te denken stond ik in de fietsenstalling
Honderden fietsen stonden in rijen naast elkaar
Ik moest goed nadenken waar ik die van mij had neergezet
Omdat ik maar op enkele dagen mijn fiets meenam naar
school

had ik geen vaste stalplaats
vandaag zou ik mijn uitje naar Jorien mislopen
Stiekem liep ik met mijn fiets aan de hand de straat over
Even kwam de gedachte in me op om op mijn fiets te springen
en zover mogelijk weg te gaan

Maar hoe moest ik dat doen

Met geen cent op zak en al mijn dierbare spullen op mijn
kamer, kon ik deze beslissing niet nemen
Met lood in mijn schoenen waagde ik me naar de overkant
Ik wist dat ik niet zomaar thuis hoefde aan te komen met een
slap verhaal dat ik me niet goed voelde
Zachtjes begon ik wat te oefenen met een kuchje
Ik kneep in mijn wangen tot dat ze rood gloeiend waren
Dit herhaalde ik toen ik voor de voordeur stond
Met mijn zelf veroorzaakte pijn stak ik de sleutel in het slot
Een zachte klik en de deur ging open
Stiekem luisterde ik even in de gang
Al het geluid was afkomstig van uit de keuken
Luid geschreeuw maakte me behoorlijk van streek alhoewel ik
daar eigenlijk aan gewend moest zijn
Zachtjes opende ik de keukendeur
Meerdere ogen staarden me aan

Wat net nog een orkaan van harde klanken was , was nu een tot rust
gekomen wind geworden
De stilte stond nu in het middelpunt

Stamelend bracht ik eruit dat ik me niet goed voelde
Zonder ook maar een teken van bezorgdheid werd ik naar boven
gestuurd
Ik kon nog net vermelden dat de school nog moest worden ingelicht
Toen ik nog even achter me keek zag ik dat ze naar de telefoon liep
Dat was in elk geval goed nieuws

Boven aangekomen deed ik nog een poging om de brief te vinden die
me vandaag zoveel gedoe had gebracht
Ik schudde alle boeken en schriften op z'n kop uit
Ik had de moed bijna opgegeven toen er een opgevouwen blaadje op de
grond viel
verdorie, waar zat jij nu in?
Ik draaide het schrift om en zag dat het stukje papier uit mijn
muziekschrift viel
We waren net begonnen aan het instuderen van een nieuwe song
Treffender kon de tekst niet zijn

**“ We don't need no
interference
We don't need any control “**

Even begon ik de muziek te neurien
Abrupt slikte ik halverwege mijn woorden in

Er kwam iemand de trap op

Precent youth

Let us be ourselves

**We don't need no
interference**

**We don't need
any control**

**No one will be listening
to us**

Theacher ,

Let us be ourselves

Let us be ourselves

**Why must we always do what you
tell us**

**Why do we always do everything
wrong**

**Except that we are different
So we can move on**

**No one is perfect
Even not you**

**Let us join in peace
So we can move on
Can move on**

Nog nooit had ik zo snel mijn weg gebaand naar mijn bed
Met kleren en al kroop ik zo diep mogelijk in mijn bed
Mijn oren deden hun best om ieder geluid op te vangen
Bij iedere omhoog klinkende trap trede kromp ik ineen

De laatste trede werd bereikt

Ik probeerde nog verder onder de dekens te kruipen

Het zweet kriebelde langs mijn lijf omlaag

Ik hield mijn adem in

Tot mijn grote verbazing gebeurde er niets

De geluid makende schoenen passeerden mijn deur

Ik hoorde dat er in de kamer naast mij in de lades werd gerommeld

Het geluid stierf na een tijdje weg naar onderen

Ik bleef nog even stil liggen

Mijn bed begon vochtig aan te voelen

Na enkele minuten raapte ik alle moed bij mekaar

Ik stak mijn hoofd boven de dekens uit

Het daglicht verblinde me even

Zachtjes klom ik uit mijn bed

De trui die ik aan had maakte plaats voor een dunner t-shirts

Pfff, dat deed goed

De hitte begon mijn lichaam te verlaten

Ik moest even deze situatie op een rijtje zetten om hierna te beslissen

wat ik verder ging doen

Ik keek op mijn horloge

Het was pas 9 uur

De volgende les zou zonder mij beginnen

wat had ik toch een pesthekel aan alles

Even dacht ik aan Jorien
Die zorgde ervoor dat er altijd wat te lachen viel
Met deze gedachte begon ik toch maar aan alle lessen vanuit mijn
kamer mee te doen
De tijd vloog op deze manier toch voorbij en de stapel boeken
verplaatste zich van links naar rechts van mijn bureau
Nu lag er nog maar één boek
Bijna pauze
Dan kon ik even met Jorien appen

Denkbeeldig hoorde ik de zoemer afgaan
De boeken verdwenen in de tassen van de leerlingen
Iedereen wilde zo snel mogelijk naar buiten

Ik wachtte nog even
Maar er gebeurde niet veel

Ik ging naar WhatsApp en zag dat Jorien online was
Ze zal het wel even druk hebben met iedereen was de gedachte die
me rustig maakte
De minuten kropen voorbij
De berichtenbox bleef leeg

De volgende les stond alweer voor de deur om te beginnen
Opnieuw beklom me weer een vervelend gevoel
Kom op Jorien, ging het door mijn hoofd
De zoemer zou snel weer van zich laten horen

Ik was al halverwege om terug te kruipen in mijn bed toen ik
mijn telefoon hoorde trillen

Met tranen in mijn ogen keek ik naar het scherm

Hey, hoe gaat het met je, zag ik met wazige ogen.

